

Life After Death

R Shneur Zalman of Liadi, Tanya, Igrot 27

(Text and translation from www.chabad.org)

Source Sheet by Ebn Leader

My beloved, my brethren and friends,
who are (to me) as my soul.. .

The Lord be over them, they should
live a life forevermore, and their
offspring with them, a seed of truth—
the blessed of the Lord are they from
now to everlasting.

Following the enquiry after their
welfare as is becoming those that love
His Name, I have come to comfort the
smitten "that sigh and groan," and to
console them doubly for salvation with
what my ear has heard and noted for
itself on the saying of our sages, of
blessed memory, that "He has left life
unto all the living."

The righteous lives by his faith, and by
the fear of the Lord which leads to life,
and by the flashes of fire of the flame
of his love (of G-d, which to him)
supercedes life, to absorb therein the
life of his *ruach* all the days of his
duration. And when it comes about
that the Lord takes up (and) gathers
unto Himself

his *ruach* and *neshamah*, and he
ascends from one elevation to
another— to the peak of levels, he,
then, leaves the life of his *mach*, his
effectuation on which he has laboured

מה שכתב ליושבי אה"ק טובב"א

לנחמם בכפליים לתושיה על

פטירת הרב הגאון המפורסם

איש אלקים קדוש נ"י ע"ה פ"ה

מהור"ר מנחם מענדל

נ"ע.אהובי אחיי ורעיי אשר

כנפשי כו' ה' עליהם יחיו חיים עד

העולם וצאצאיהם אתם זרע

אמת ברוכי ה' המה מעתה ועד

עולם. אחד"ש כמשפט לאוהבי

שמו באתי לדבר על לב נדכאים

הנאנחים והנאנקים ולנחמם

בכפליים לתושיה אשר שמעה

אזני ותבן לה על מארז"ל דשבק

חיים לכל חי כי צדיק באמונתו

יחיה וביראת ה' לחיים וברשפי

אש שלהבת אהבתו מחיים לכל

בהן חיי רוחו [נ"א ונשמתו] כל

previously among Israel [the labour of the righteous is unto the living], to every living being. That is, (he leaves it to) the soul of every living being bound to his soul by the thick ropes of a magnanimous love, and an eternal love, that will not be moved forevermore. For he who is the man that desires life to become attached unto the Lord of life, his soul will become attached through his service; (his soul) will be bound up in the bundle of life with the Lord, in the life of "The breath (*ruach*) of our nostrils of whom we said: in his *tzet* we shall live among the nations." (This) he left unto us, in each and every one corresponding to the degree of his genuine alliance and his pure love, a pure love of truth from "The inward of man and a profound heart." For "As waters (reflect) the face..."; and "spirit (*ruach*) rouses spirit, and brings forth spirit." Thus his *ruach* remains truly in our midst, when he sees his children, the work of his hands, in his midst sanctifying His blessed Name. For (His name) is magnified and sanctified when we walk in the right way that he has shown us of his ways, and we will walk in his paths forevermore.

ימי חלדו ויהי בהעלות ה' רוח
ונשמתו אליו יאסוף ויעלה בעילוי
אחר עילוי עד רום המעלות שבק
חיי רוחו פעולתו אשר עבד בה
לפנים בישראל פעולת צדיק
לחיים לכל חי היא נפש כל חי
הקשורה בנפשו בחבלי עבותות
אהבה רבה ואהבת עולם בל
תמוט לנצח אשר מי האיש החפץ
חיים לדבקה בה' חיים בעבודתו
תדבק נפשו והיתה צרורה בצרור
החיים את ה' בחיי רוח אפינו
אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים
אשר שבק לנו בכל אחד ואחד
כפי בחי' התקשרותו באמת
ואהבתו אהבת אמת הטהורה
מקרב איש ולב עמוק כי כמים
הפנים וכו' ורוח אייתי רוח
ואמשיך רוח ורוחו עומדת
בקרבנו ממש כי בראותו ילדיו
מעשה ידיו בקרבו יקדישו שמו
יתברך אשר יתגדל ויתקדש
כאשר נלך בדרך ישרה אשר

הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו
נס"ו.

מאמר להבין ענין השתטחות (האדמו"ר האמצעי, קונטרסים)

והנה אעפ"י שמבואר ומובן מכ"ז שיכול כל אחד מן התלמידים לקבל חלקם ותורתם מבחי' רוח רבם בכל מקום שהוא ע"י שאור ג"ע מתפשט סביב כ"א, וא"כ א"צ כלל ליסע אל מקום מנוחתו ולהשתטח שם על קברו. אך הנה כ"ז הוא אם לא נפסק חבל התקשרות אה"ר אל רבו כמו שהי' בעודו בחיים חיותו ומתנהג בעבודת ה' באה"ר ובאמונה כפי אשר הורהו רבו, ע"כ יוכלו לקבל חלקם מבחי' רוח רבם וכמ"ש שם, אבל אם נפסק ח"ו חבלי עבותות האהבה מצד טרדות הזמן בעניני עוה"ז בענינים גשמיים, אשר כמעט נכבה אור תורתו ואוי"ר אשר הופיע עליהם בעודו בחיים חיותו עד שבמשך זמן נוכל לכבות ולהיות נשכח ממנו לגמרי כידוע, שלזה הי' צריך [תמיד] גם בעודו בחיים חיותו לקבל פני הרב תמיד ולשמוע מפיו דוקא דא"ח, ואעפ"י שדבריו המה בכתובים אעפ"כ אינו דומה שמיעה מרחוק לראיית פניו דוקא, כי הארת פניו גדולה יותר מקבלת דברים ושניהם כא' טובים וגורמים אליו תוקף ועוז התקשרות האה"ר בתשוקה נפלאה, שזהו שארז"ל כל הדבוק בת"ח כאילו דבוק בשכינה כי ע"י דבוקו והתקשרותו יכול לקבל הארת [מבחי' רוחו אליו ע"י דיבורו ומחשבותיו הקדושים באור תורתו ועבודתו ולקבל ולקלוט היטב במוחו ולבו] אור אהבתו ויראתו בבחי' קליטה ממש כענין דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב כו'.